

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. I. pescani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Proscrișii.

Dacă este adevărat că viitorul este al tinerimii, este un adevăr tot atât de netăgăduit, că popoarele cu viitor sînt acelea, care se pot lăuda că au o tinerime bravă: cu dragoste pentru tot ce este mare, tinerime în sufletul căreia simțul frumosului, al adevărului și al binelui ard cu un foc nestins.

Noi Românii, în mijlocul multelor amăriciuni ce au dat în cursul veacurilor peste noi, am avut totdeauna mângăierea de a avea o tinerime bravă.

De aceea am și trăit. Astfel se și explică mersul nostru înainte chiar în luptele grele ce neconținut a trebuit să suportăm.

Tinerimea noastră a făcut pe 1848, și tot tinerimea noastră actuală s'a în-cris în cartea neamului românesc cu merite în veci neperitoare.

Studentii universitari din București au făcut Memorandul, care ni-a atras simpatia Europei culte.

Ear' studenții universitari din monarhia austro-ungară au făcut „Replica”, de care ar pute fi mândri chiar și cei mai luminați bărbați politici.

Au făcut astfel, ca în interval de doi ani să se cunoască cestiunea română pretutindenea. Au făcut ca în acest scurt timp să se vorbească despre noi mai mult decât în tot decursul veacurilor ce am străbătut.

Azi ne cunoșcote toate popoarele culte din Europa. Și toți câți ne cunosc, ne iubesc.

Tinerimea română apare apoi mai mare și mai generoasă, dacă o comparăm cu tinerimea maghiară.

Memorandul studenților din România studenții maghiari au dat un răspuns vrednic de milă. Au îndrăgă vorbe clăie pe grămadă, au profanat numele libertății, al adevărului, și altor noțiuni despre care ei au auzit numai, dar' nu le cunosc, nu le posed.

Repliei studenților noștri nici n'au mai răspuns ei, ci au pus pe trădătorul din Cluj să-i facă de ris.

Nu mai amintim apoi de inbecilizările lor din anii trecuți.

Vrem să stăruim aci numai asupra faptelor lor mai recente: a proscrierii celor șase studenți români dela facultatea de drept din Dobrișin.

La toate popoarele culte din lume simțul colegial este cel-ce mai ales se

păstrează. Este un fel de convenție internațională aceasta. În capitala lumii, la Paris fiii celor mai diverse popoare trăiesc ca buni camarazi, politica, cu atât mai puțin șovinismul n'a conturbat niciodată veselia tinerimii din cartierul latin.

Numai în Ungaria, între Unguri lucrurile sînt pe dos.

S'a pornit goană turbată contra studenților români care au colaborat la Replica. Redactorul „Vulturului” din Oradea-Mare a fost exclus din societatea de lectură de către studenții facultății de drept de acolo. Ear' acum, ca să se pună vîrf la simțul colegial maghiar, civii facultății de drept din Dobrișin au proscris pe tinerii români care cu ocazia pertractării procesului dlui Lucaci, au „fraternizat cu Români”, au mers să exprime iubirea lor către luptătorul național, către frații lor adunați în număr mare acolo.

Va să dîcă șovinismul spurcat a pierdut cu deservire pe studenții maghiari. Strop de bunăcuviință n'a mai rămas în ei.

Lasă că s'au purtat cu ocazia procesului ca nise adevărați „betyári”, dar' ei au ținut să se arete mai ales după proces cât sînt de ticăloși. Iau poziție, patru sute de inși, în contra a șase Români, își fac virtute, se leagă cu jurământ în public că vor face amară viața celor șase studenți români, pentru-că ei au „păcătuit în contra ideii de stat maghiar” fraternisînd cu frații lor.

Și să se mai spună, că descendenții lui Atila nu sînt plini de nobleță! Că ei n'au dreptul să fie civilizați ai Orientului incult, purtători ai luminii în întunerecul ce se întinde dela Dobrișin încoaici!

Ba da, diploma 'și-o dau ei înșiși... pentru-că alt popor, alt om cult de sigur nu li-ar iscali-o.

N'am fi sinceri, dacă nu am spune cu această ocazie că ne bucurăm de prostia ce o fac studenții maghiari. Ne bucurăm pentru-că ei se compromit cu deservire. Ne bucurăm mai ales pentru-că comparînd faptele nobile ale studenților noștri, atitudinea lor bărbătească cu stupiditatea și atitudinea poltronă a studenților maghiari ne întărim tot mai tare în credința, că viitorul este al nostru, numai al nostru. Ungurii se perd în trecutul barbar, fug îndărăt cu secole.

Tinerimea lor este egoistă, îngustă la minte, intolerantă, bătărană, grobiană. A noastră generoasă, serioasă, plină de iubire de neam și sentimente umane, nobilă, răbdătoare, dar' deamă.

Studenții maghiari, mulți la număr, proscriu pe cei români, mai puțin la număr. Viitorul, să se scie însă, nu este al multilor, ci al înțelepților. Proscriind pe studenții români, studenții maghiari s'au proscris pe ei înșiși din marea familie a popoarelor culte, cu viitor.

Cuvinte de profeție erau deci, când corespondentul nostru în ajunul procesului dlui Dr. V. Lucaci scria:

„Fie, ca Dobrișinul să devină câmpul catalaunic al maghiarismului!”

Procese de presă în contra noastră.

Citațiunile pe la tribunal nu mai încetează. Deși procurorul scie despre întreg chipul de luptă națională a Românilor, deoarece tot ce am făcut și am scris, am făcut pe față, la lumina zilei, totuși el lucrează și acum cu un aparat, de par'că ar fi vorba de a descoperi cine scie de conspirație. Astfel pe ziua de azi a fost citat la tribunalul din loc tot personalul „Institutului Tipografic”, unde se tipăresc „Tribuna” și unde au apărut și celelalte tipăriți privitoare la lupta noastră națională.

Gustav Beksics despre dualism. Sub titlul „Istoria și ființa dualismului”, publicistul maghiar Gustav Beksics a scos de sub tipar o broșură, în care se încearcă a dovedi că forma de stat austriacă nu e o uniune reală, ci o uniune personală ce a devenit istorică și e și legal întemeiată. Plecînd dela anul 1723, autorul află în sancțiunea pragmatică, în constituțiunea dela 1848 și în opera de împăcare a lui Deák dela 1867 numai studii diferite de dezvoltare ale acestui fapt. Astfel sancțiunea pragmatică a exprimat deja neatințarea Ungariei și prin asta a stabilit principiul uniunii personale, care nu a suferit nici o schimbare prin comunitatea armatei ce a urmat opt ani mai târziu. În dreptul public dela 1848 autorul vede o aplicare a acestei idei în sistemul parlamentarismului și responsabilității miniștriale. Constituțiunea dela 1867 regulează numai mai corect și mai lămurit raportul Ungariei cu Coroana și cu Austria. După acela, Ungaria e un stat pentru sine; Austria și Ungaria sînt legate numai prin persoana suveranului și nu prin puterea publică supremă; în afaceri comune Un-

garia nu încheie tranzacțiuni cu Austria, ci cu regele seu. O dovadă eclatantă pentru această supoziție a autorului o găsește în forma de guvernament care diferită în ambele state. În Austria Monarhul își începe domnia ipso facto îndată după-ce tronul devine vacant, în Ungaria însă numai diploma de încoronare. Autorul definește în fine raportul între Austria și Ungaria de o „uniune personală”, de împreunarea a două state cu totul independente în scopul apărării reciproce fără expunerea atributelor lor esențiale de stat.

„Politik” din Praga înregistrînd scirea despre aparițiunea acestei broșuri, face următoarele observări nimerite: Ei, domnilor de dincolo de Leitha le e numai de o basă „legală” pe care să-și poată clădi leal născuțele lor particulariste. Dinastiei îi va fi aceasta abia indiferent — nouă însă, popoarelor din Cisleithania, o adevărată uniune personală nu ne poate fi decât binevenită. Cu aceasta ar înceta raportul faimos de 70:30 și Ungaria ar trebui să-și plătească ea însăși politica sa de putere mare, ceea-ce ar avea în curînd urmările sale. Totodată ar înceta influența Ungariei ce se simte până aici, fără de această povară noi am ajunge la o mai mare independență, situația economică a popoarelor s'ar desvolta fără considerare la trebuințele Ungariei mai favorabil și disproporțiunea crasă în contribuirea pentru afacerile comune s'ar desființa. Noi sîntem convinși, că adevărată uniune personală s'ar putea duce până ad absurdum și prin asta creațiunea dualismului, uniunea reală, s'ar arăta în adevărata ei valoare.

Spicuri din foile maghiare.

Mai dîlele trecute „Budapesti Hirlap”, ear' acum „Egyetértés” este supărat pe corespondentul „Tribuna” pentru-că scriind despre Dobrișin, dîcea că Maghiarii de aici fac săpun numai pentru — comerț. Sînt deci ne-plățiți, ca și aiurea, Ungurii din Dobrișin.

„Egyetértés” pentru a-și vîrea născuț, vrea să facă apoi și spirit: se miră cum în limba română s'a găsit cuvîntul săpun, deoarece-ace așa scie, că între noi nu se întrebunțese acest fabricat — maghiar.

Va fi! Ferească-ne D-zeu de fabricatele maghiare.

Chiar de n'am folosi însă noi săpun, folosim multă apă: apa limpede a isvoarelor și rîurilor noastre limpezi.

Ungurii însă chiar folosind săpun — după-cum afirmă „Egyetértés” se vede că sînt atât de murdari, că rămîn tot — ne-spelați!

Cât sînt foile maghiare de rîntăcioase, infame chiar, cînd vorba e de Români, se vede și de acolo, că „Budapesti Hirlap” de ieri publică scirea, că A. S. principesa logodnică a principelui Ferdinand al României a refușat să primească ori-ce dar din partea României. Foaia ungurească dîce că refușul se motivează pe puțină simpatie ce ea are pentru nona sa patrie, și mai ales prin greutățile cu care Româniile ar fi colectat banii destinați cumpărării unui diadem.

Foaia ungurească minte în chip nerușinat.

Cetitorii noștri au putut ceti cum insufletă de sentimente nobile, tînera principesă și-a exprimat dorița ca suma ce era să se dea pentru cumpărarea cadoului, să se destineze înființării unui institut de binefacere. „Românul”, după care dîrul unguresc dîce că și-a luat informațiunea sa, scrie în numărul seu dela 8/20 c. următoarele: „După cît se crede, cu suma adunată pentru diademul ce era să se ofere principesei Maria, se va face un asil pentru copii”.

CRISA.

Ministrul-president Dr. Wekerle și noii membri ai cabinetului ungar au depus Sămbătă jurămintul obiectînit în mîinile M. Sale Monarhului, după care a urmat prezentarea întregului cabinet la M. Sa. La 9 oare membrii cabinetului s'au adunat în casa maghiară din Bankgasse și la 10 oare s'au dus cu toții în Burg. Toți purtau vestimente de gală unguresci, afară de ministrul de honveți Fejérváry, care purta uniforma de general unguresc. Ministrul Fejérváry avea deja pe piept cordonul și steaua marelui cruci a „Ordinului Leopoldin” cu care a fost decorat în ziua premergătoare de către M. Sa.

Jurămintul s'a săvîrșit în modul următor: Mai înainte au depus jurămintul ministrul Wekerle în calitate sa de ministru-president. Formula jurămintului a fost cetită de către ministrul de honveți baronul Fejérváry ca conducătorul provisor al ministerului ungar pe lîngă Curte. După aceea au depus jurămintul contele Ludovic Tisza ca ministru a latere și Carol Hieronymi ca ministru de interne. Formula jurămintului la cesti doi din urmă a cetit-o secretarul de stat Isosif Tarkovich.

Ministrul-president Wekerle a prezentat apoi M. S. Monarhului pe toți membrii cabinetului și M. S. a ținut cerce, întreținîndu-se timp mai îndelungat cu noii sei miniștri mai ales despre cestiunile și raporturile politice pendente. În fine M. Sa a primit în

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Bobocel.

— Poveste din popor. —

De

Stefan Cotoară.

(Urmare.)

Bietul uriaș abia acum fu în stare să se desmetăcească din buimăceala sa, dar' vîdînd că nu e dracul, ci e iusuși Bobocel, mai grozav se spîria. Bucuros ar fi dat el cîstea pe rușine, dar' Bobocel nu i dete răgaz, ci mînios cum era prinse pe uriaș și-l făcu tot bucfăle.

— Veți așa, acum cred și eu că m'am scăpat de toți uriașii, — își dîse Bobocel, — dar' cu atîta încă nu s'a încheiat socoteala, căci mai am încă un puin de năpărcă în palatul acesta afurisit.

După-ce Bobocel prăpădi pe uriaș, își aduse aminte și de mamă-sa, care l'a dat pe el pe mîna uriașului, care apoi atât de mișeșe l'a batjocorit.

— Da, blîstematol! nici tu nu ești vrednică ca să mai auzi cucul cîntînd, — dîse Bobocel către ea amărît pînă în suflet, după-ce vîdî că ea are încă și un copil.

După-ce Bobocel se scăpă astfel și de uriaș și de mamă-sa și și de copilul acesteia, închei palatul, și voies că și-a regăsit sabia earăși, se întoarse tot într'un suflet înapoi la curtea împăratului Roșu, unde era așteptat cu mare bucurie, pentru-că se făcuse ospelul.

Uitasem însă să vă spun, că în timpul cît Bobocel a fost dus după sabia sa, se mai arătase un pețitor la fata împăratului Roșu.

Acesta era fiul împăratului Galben, după care însă Roșu împărat nu voi să-și dea fata, și astfel ficiorul împăratului Galben n'arvî încînto, trebuî să se întoarcă acasă cu buzele drimboiate. Rușinea aceasta însă nu putea să o sufere nici într'un chip; de aceea se hotărî să plece cu războiu în contra împăratului Roșu și cu voea sau fără voea lui să-și iee fata în căsătorie.

Astfel stăteau treburile, și pe cînd se întoarse Bobocel la curtea împăratului, în loc să se pregătească pentru ospet, el îi afla pre-seamănsa ei, care nu punea seamă nici pe osteneală, nici pe numărul cel mare al cătanelor lui Galben. După-ce gîta sabia cu întregă oastea, luă pe ficiorul împăratului Galben de gît și veni cu el înaintea lui Bobocel.

— Te cred deu, — îi dîse Roșu-impărat, — că dacă ar veni ficiorul împăratului Galben numai singur, tu în curînd l-ai curăți de pe față pămîntului; dar' acela n'o să vină numai singur, ci o să vină cu cătane cîtă frunză și iarbă, căci mă rog, ce crezi tu? că în contra unei împărății ca și a mea cutează cineva să vină numai cu băta în mîna?

Bobocel nu mai dîse nimica, deoarece-ce vîdî el, că Roșu împărat încă își are toanele sale, și că dacă s'ar încerca să l'e scoată din capu-i, numai și-ar aprinde paie în cap. Tăcu deci mulcom și lăsă pe împăratul, socru-l seu, să se pregătească de războiu, cum numai l'a tăia capul.

Roșu-impărat se și pregăti de războiu și așa își adună o oaste mare încît cînd o vîdî și el singur se spîria de ea. Luînd apoi și pe Bobocel cu sine, Roșu-impărat plecă la bătaie în contra împăratului Galben, care încă își adunase o oaste cît o di de post de mare.

Cînd era să se înceapă lupta, Bobocel scoase săbiuța sa din teacă și îi dete drumul asupra oștii lui Galben. În curînd oastea cea grozav de mare se nimici, căci vedeți d-voastră, sabia lui Bobocel încă își avea bag-seamă ansa ei, care nu punea seamă nici pe osteneală, nici pe numărul cel mare al cătanelor lui Galben. După-ce gîta sabia cu întregă oastea, luă pe ficiorul împăratului Galben de gît și veni cu el înaintea lui Bobocel.

Roșu-impărat, vîdînd toate acestea, se bucură în sine, că poate avea un ginere atât de voinic și acum creșu și el, că Bobocel singur ar fi în stare să stea față cu o oaste cine scie cît de mare.

Cu acestea se sfîrși războiul, și Roșu-impărat, după-ce slobozi pe ficiorul lui Galben ca să se întoarcă în pace, o porni și el către casă, mîndru că a avut o așa isbîndă frumoasă.

Ficiorul împăratului Galben, cu toate-că îi spusese Roșu-impărat și și Bobocel, că să nu mai euteze cîndva a se scala cu războiu în contra lor, că va păți o rău, el totuși în drumul seu spre Casă, tot la aceea se gîndia, că oare cum, Doamne sfînte, se poate el pune mîna pe sabia lui Bobocel? Pentru-că, își dîcea el: sabia aceea e toată puterea lui Bobocel, și eu dacă aș pute pune mîna

pe ea, apoi abunăseam că ar fi vai de steaua dușmanului meu, căci l-aș face tot fărîme.

Pe cînd se gîndia el astfel, deodată l'ie arătă o babă bătrână, mai bătrână par'că și decît lumea cu două zile.

— Nu fi supărat, — îi dîce ea, — că o să-ți aduc eu sabia lui Bobocel în câteva zile, dacă mă vei plăti bine.

Îi dau tot ceea ce vei cere, — îi dîse ficiorul lui Galben, — numai să-mi aduci sabia aceea, care îmi puse de cuiu o oaste întreagă.

— Las' numai pe mine, — dîse baba, — și cu acestea perî ca o năluca. Baba aceasta, dragii moșului, după-cum vedeți, nu era lucru curat, căci era însuși ucigă-l toaca.

Într-o di, tocmai pe cînd Bobocel era dus de acasă, fata împăratului, mireasa lui, numai ce aude că strigă cine-a pe uliță: „cisme frumoase de vîndăre cine cumpără?” Ea se uită pe fereastră și vîdî o babă, care avea în mîna o păreche de cisme, minunat de frumoase. Numai decît trimisa pe o servitoare să cheme baba ca să-i cumpere cisme. Ea voia adevă să le cumpere pentru mirele seu Bobocel, socotînd că să-i facă o plăcere prin aceasta. Baba veni și fata împăratului cumpără cisme dela ea, dar' pe cînd fata îi plătia cisme, baba, care bine vîduse sabia lui Bobocel acătînd de părete, se făcu că o vede numai ca din întîmplare, și dîse către fata împăratului:

— Dacă mi-ai da mie sabia aceea ta din urîtă ce e, aș face-o frumoasă de l'ie-s'ar duce vestea aș împodobi-o tot cu petri scumpe.

De unde să i trea că fetei împăratului ceva prin minte, că baba vrea numai să o

înșele? Îi dete sabia bună-bucuroasă, rîdînd că baba o să și facă un lucru frumos din sabia cea ruginită a mirelui seu, și apoi ce vaică o să-și facă înaintea lui, cînd îi va da în locul rujdurei celei vechi, o sabie mai frumoasă decît toate săbiile crailor de pe acele vremuri.

Cînd veni Bobocel acasă îi spuse toate isprăvile cîte le puse ea la cale în lipsa lui. Acesta numai decît băgă de seamă, că mireasa sa a fost înșelată și încă amar.

— Bine, — dîse el, — dacă crezi tu că ai făcut cine scie ce lucru de ispravă, o să veți că ce urmări va să aibă toată treaba. Numai atîta e rău, că aceste urmări mai ales eu trebuie să le trag, ear' nu tu.

Nu trecu mult după asta și numai ce se pomeni Roșu-impărat earăși cu solie dela Galben-impărat, ca să se gîte de bătaie.

Acum vîdî și fata, că deu rău a lucrat cînd a dat sabia la afurisita cea de babă, ce a făcut însă acum nu mai putea desface, cu tot plînsul și supărarea ei.

Pentru astă-dată nu mai lăsă Bobocel pe împăratul-Roșu, ca să-și adune earăși o oaste așa de mare ca în rîndul trecut; pentru că bine scia el, că ficiorul lui Galben-impărat — care avea sabia sa, adevă a lui Bobocel, — tot îi va sdrobi oastea lui Roșu-impărat, de ar fi ea măcar ori-cît de mare. De aceea dîse împăratului, socru-lui seu, că ce folos să prăpădească atâtea vieți de om, fără-ca să folosească ceva?

Roșu-impărat vîdî și el, că deu așa și de aceea lăsă numai pe Bobocel singur meargă în contra vrășmașului.

(Va urma.)

audiență specială pe noii miniștri Ludovic Tisza și Carol Hieronymi, care mulțumit pentru numirea lor. Miniștrii ungari s'au reîntors apoi din Burg în casa maghiară unde au ținut o conferință scurtă.

După aceeași miniștrii cu șeful cabinetului, afară de Fejervary, care a rămas până în seara 11 în Viena, au plecat la Budapesta. Foile maghiare anunță că ministrul-primat Wekerle a luat ieri fără ori-ce altă formalitate, conducerea prezidiului ministerial. Ministrul Hieronymi va primi capul funcționarilor ministerului de interne mâine, Marfi. Ludovic Tisza va lua conducerea oficiului său în Viena Joia viitoare.

După „Budapester Corr.“, în parlament va urma înainte de toate închiderea sesiunii actuale și deschiderea sesiunii a doua. După constituirea casei se va începe desbaterea indemnității de trei luni și a proiectului despre canalizarea de la Poarta-de-fer, iar după rezolvarea acestora va urma desbaterea bugetului. Încă înainte de finea anului ministrul de instrucțiune va prezenta proiectul de lege despre recepțiunea confesiunii israelite.

Astăzi la amiază camera maghiară ține o ședință, în care ministrul-primat va expune programul guvernului. Declarațiunile noului ministru-primat se așteaptă cu cel mai mare interes.

După-cum anunță „Magyar Allam“, mai mulți membri fruntași ai episcopului catolic plănuiesc pentru cazul, că guvernul se va pronunța în programul său, pentru căsătoria civilă și liberul exercițiu religios, o pastorală comună și ținerea unui sinod general, în care ar avea să fie precizate punctul de vedere și pretențiunile bisericii catolice din Ungaria în chestiunile ridicate de către stat. La cas că sinodul general nu s'ar pute ține, mai mulți episcopi vor ține sineade diecesane. În același timp se plănuiesc ținerea unei conferințe a catolicilor laici fruntași în afacerea organizării autonomiei catolice, care după enunțarea libertății religioase din partea statului nu ar mai pute fi împiedecată. În fine se va începe o acțiune pentru predarea fondurilor catolice la catolici.

Sosirea la București a regelui Carol.

Cetim în „Timpul“ dela 7/19 Noemvrie:

Astăzi Maiestatea Sa regele și principele Ferdinand soiesc în capitală reîntorcându-se din călătoria pe care au făcut-o la Sigmaringen. De astăzi Maiestatea Sa regele s'a oprit la Viena spre a vizita Curtea imperială; în urma unei invitațiuni speciale a împăratului austriac călătorii au primit ospitalitatea ce li-se oferă în reședința imperială. Am publicat relațiunea oficială a primirii făcute suveranului nostru și a onorurilor care i-au fost adreseate, onoruri care se răsfrâng asupra țării și care nu sânt decât o nouă dovadă a pozițiunii însemnate dobândite de statul român în concertul european.

Toate diarele vieneze au fost unanime pentru a saluta venirea regelui și a principelui moștenitor la Viena cu articole simpatice, în care pun în lumină însemnătatea dobândită de statul român în Orient, prin conducerea înțeleaptă a destinului sale de către regele Carol.

În special „Fremdenblatt“, care reprezintă ideile domitoare în cercurile guvernamentale vieneze a apărut prezența suveranului nostru la Viena ca oaspe al Împăratului prin un articol în care „constată autoritatea de care s'a bucurat România pe lângă puterile Europei și declară totodată că Austro-Ungaria nu doare decât să trăiască în bună amicitie și ne întreprinde relațiuni comerciale folositoare ambelor țări, cu o națiune ce are un rol însemnat în dezvoltarea pacifică a popoarelor Orientului“.

Împărțim în totul apăsările fetei vieneze. Apăsările la dreapta ei valorează amicitia puterilor imperii austro-ungar; dorim și noi ca relațiunile noastre comerciale cu Austro-Ungaria să fie folositoare ambelor țări prin o cucerire echitabilă a numeroaselor interese care ne pun în raporturi strânse cu imperiul vecin.

De un șir de ani încoace România a dat destule și convingătoare dovezi despre voința ei neștrămutată de a fi un element însemnat în dezvoltarea pacifică a popoarelor Orientului. Ea privește această misiune ca făcând parte integrantă a politicii sale naționale și ca garanția cea mai puternică a propășirii sale.

Cetim tot în „Timpul“ dela 20 Noemvrie:

Ieri la orele 4.35 minute, trenul regal care aduce pe M. S. regele și pe Alteța Sa Reg. principele moștenitor sosia la Predeal, unde suveranul țării era așteptat de domnul Olănescu, ministrul lucrărilor publice, de domnul G. Duca, directorul general al căilor ferate române, de dl Dr. Felix, directorul

serviciului sanitar și de dl Negulescu, prefectul de Prahova.

Trenul regal s'a oprit la Predeal 20 de minute și la 4 ore 55 min. a pornit spre București.

La orele 8 și 10 minute trenul regal intra în gara de Nord, unde o mulțime entusiastă primi pe M. S. și pe A. S. Regală în strigăte de „urale“.

O companie din regimentul 21 de infanterie, comandată de dl căpitan Părăianu, făcând onorurile militare, ear' musica acestui regiment intona imnul național.

Pe peronul gării se aflau toți domniile miniștri, toți domniile ofițeri superiori ai garnizoanei din București, Înaltpreasfinția Sa metropolitul primat, corpul diplomatic, mai mulți magistri înalți, secretari generali ai mai multor ministere, domnul Teodor Rosetti, guvernatorul „Băncii-Naționale“, primarul capitalei, mai mulți domni consilieri comunali, membrii parchetului, cum și o mulțime de de alți înalți dignitari și de persoane alese.

M. S. regele și A. S. Regală s'au întretinut mai mult timp cu cei prezenți și apoi suindu-se într'un landou al curții, au pornit spre palat.

O retragere cu faclă și cu lampioane s'a făcut așară, ear' Maiestatea Sa regele și Alteța Sa Regală principele moștenitor au fost viu aclamați de public pe tot parcursul până la palat.

ADRESE DE ADERENȚĂ pentru DR. LUCACIU.

Declarația Șisescenilor.

În știință se fie la toată creștinătatea, noi subscrișim poporeni credințioși din Șisesci și filialele sale Dănesco, Bontăieni și Unguraș în Domnul nostru Iisus Christos sfătuindu-ne am hotărât următoarele:

1. Judecata ce a căzut asupra părintelui nostru paroh Vasile Lucaciu o socotim ca și cădută și asupra noastră, pentru-că el a fost lovit în lupta cea sfântă și dreaptă pentru toți Români.

2. Cu cât urgia și prigonirea cade mai din greu asupra iubitelui nostru paroh, cu atât iubirea și alipirea noastră către dînsul se face mai mare și mai neclătită.

3. Precum până acum l'am petrecut în toate faptele sale cu rugăciunile noastre evlavioase, așa și cu atât mai virtuos acum când a cădută în mână vrășmașilor noștri, vom rămâne sufletese uniți cu dînsul și ne vom ruga ca bunul D-șeu să ni-l țină nevătămat și să ni-l redea întreg și sănătos.

4. Câtă vreme va suferi pentru noi și pentru toată suflarea românească, eată de cu bună vreme spunem, că și în temnița vrășmașilor tot preotul nostru este și va fi. Pe altul nici nu primim, nici nu recunoaștem. Și prin acestea s'arbitresc ne îndatorăm, că cu inimă bună lui îi oferim toate venitele din parohie întregi și negtribite, dorind ca barem cu atâta ajutor să-i alinăm suferințele.

5. Așa credem, că nu se va afla preot de cinste, care ar rivni la stricarea fratelui său, căci unul ca acela e vrednic numai de hulă și de a fi scos afară din biserică.

6. Noi vom aștepta cu toată răbdarea până când bunul D-șeu ni-l va scoate din mână vrășmașilor, ca apoi într-o unire și conțelegere cu dînsul să putem săvîrși lucrurile mărețe începute cu el.

7. Între acestea ne simțim datori a declara și aceea, că cu toții și foarte bucușoși am împărțit ori-ce suferințe cu iubitul nostru părinte, și dacă în contra așteptării după apele va fi silit a suferi pedeapsa de care nu este vrednic, noi cu toții vom cere ca acea pedeapsă să se împărtășească asupra noastră, și noi vom suferi ori-ce pedeapsă în bani sau în prinsoare pentru iubitul nostru părinte, pentru-că scim noi că el se luptă pentru noi și pentru cauza noastră sfântă.

Dat în Șisesci și filialele sale Dănesco, Bontăieni și Unguraș.

Șisesci, 16 Noemvrie 1892.

(Urmează 1875 de subscrierii din toate patru comunele sus numite.)

Dlul V. Lucaciu.

Te-au osândit.

Îți deschid unii porțile temniței, și ceiaștii, frații Tăi, te-ar duce la eșafod: eșafodul e scaunul episcopesc.

Toți au uitat o vorbă dintr'un basm: In hoc signo vinces!

G. B. Duică.

Teregovă (Bănat), 19 Nov. 1892.

Onorată Redacțiune!

Românii teregoveni dintre munții „Semenic“ și „Tarcu“ salută pe Dr. Vasile Lucaciu și aderează ideile lui de naționalism românesc:

Atunci, mări Române, atunci vei peri, Când soarele și luna n'or mai răsar. Atunci? Nici atunci.

Reușeze dreptatea! Trăiască Români. Înainte!!!

În numele poporului român din Teregovă (Caras Saverin).

Pavel Șandru,
preot ort. rom.

Părintelui Dr. V. Lucaciu
în Șisesci.

Simțul inimii femeii române conșcie de chemarea sa, ca Română, nu poate fi altul decât virtutea mamei. Deci ca simplă femeie, părinte, Vă poftesc învingere asupra inimicii cutoptor, care voese a ne răpi limba națiunea și mai presus de toate dulcii noștri fiu dela brațele mamei. Părinte luptător! Să nu ne părăsesci, căci și noi damele române lungă Tine vom fi. Îți adorăm și vom adora p' tele Tale lăcătoare, ca lumina soarelui și eu unica Vă asigur, că din mănăire pentru p'cătoșul fapt al nemoralului nostru episcop Szabó, că V'a suspendat, mă declar, că nu mai voese să aparțin ritului gr-catolic.

Condamn din adîncul inimii mele pe infamul trădător de neam al nostru pe episcopul, poreclit român, fără de inimă, iubire și mai mult ca un păgân, fără de iubirea de religia sa proprie, părăsindu-și și risipindu-și turma.

Te blastăm, episcoape fariseu, și mai mult decât un iesuit!

Blăstămul tuturor damelor române se Te ajungă și conștiința Ta neagră se Te mustre și dincolo de mormânt!

Să trăiesci părinte Lucaciu! Să învingeți! Bănia (Valea-Almajului), în 15 Noemvrie 1892.

Valeria Ienchi nasc. Ardelean.

Dlul Dr. V. Lucaciu.

(Din mijlocul Almașului). Nu Te cunoaștem în persoană, nu ne închinăm cultului personal, ci ne închinăm rașelor ce ai aprins în inimile noastre, ne închinăm faptelor mărețe ce ai săvîrșit, săvîrșești și vei săvîrși pentru națiunea română. Te adorăm, luceafere! și Te asigurăm că sîntem cu Tine la viață și moarte. Martire! fi liniștit. D-șeu e cu Tine și prin Tine cu noi!

Așteptăm cu nerăbdare finea procesului intentat Ție! Dreptatea va învinge, deși stai înaintea tribunalului nedrept. Fii însă măreț și mândru înaintea pigmeilor. Noi toți îți urmăim. Steagul ce-l porți cu atâta fală, îl porți în numele nostru. Sub acest steag Te asigurăm, că vom lupta până la ultimul moment de viață sau moarte! Să trăiesci părinte! Trăiască națiunea românească și toți care luptă pentru ea!

Bosovici, în 15 Noemvrie 1892.

Nicolae Novacoviciu, Ioan Brinzeiu, Ioan Ienchi, comerciant; Ioan Attim, Ioan Stanciovici, Vasile Popovici, I. V. Curița, Vasile Ienchi, comerciant; Ioan Bănuț, Petru Pășile, Marcu Ciortuz, angajat în Penso; Nicolae Terian, Iacob Sîrbu, George Straiu, Vincențiu Ciosa, V. Milețiciu, Dimitrie Bogoveiciu.

Onorată Redacțiune!

Nu putem noi spune cu vorba durerea adîncă ce ne-au cuprins inimile, când am auzit despre sentința de osîndă ce s'a adus în contra iubitelui Dr. Lucaciu către jurații din Dobrișin.

Nedreptatea acestei judecări ne înălța inimile și mâinile noastre către cerul sfînt, de unde cerem răbdare, putere și tărie, căci aproape sîntem să ni-se rupă firul răbdării în fața atîtor fărădelegi grosznoice.

Până când, o Doamne, se tot răbdăm?

L-au osîndit pe cel mai drept Român al nostru, îl bagă în temniță pe cel mai iubit fiu al poporului românesc: și au-și aduc aminte vrășmașii orbiți de Dumneșeu, că prin aceasta tot Românul se simte vătămat, și cu toții cu atât mai virtuos stăm gata a ne apără drepturile naționale.

Vina preotului nostru este că-l iubim din suflet tot poporul lui, și precum am vedu în mai multe rînduri nu numai noi, ci toată suflarea românească îl iubesc. Și ce cred vrășmașii noștri că oare prin astfel de judecări nedrepte va slăbi această iubire? O, amari se înșală, căci din contră cu cât crește urgia și prigonirea, cu atât mai tare crește și tăria noastră întru apărarea drepturilor răpite ale neamului nostru.

Iată rodul cel dintîiu al judecării nedrepte se vede în scrisoarea aceasta, pe care o trimitem spre publicare la onorata redacțiune.

Și se scie toți pîsmășii răi și înșelători, dela vladica din Gherla începînd până la Popiska din Baia-Sprie, și cu toți sateliții lor mișei, că părintele Lucaciu a fost, este și va fi nu numai iubitul nostru, ci și adevăratul conducător al poporului românesc, de care am ascultat până acum și ni-a mers bine cu el, ne am fericit, și ascultînd de el am înaintat, și ascultînd de el și de acum înainte noi și tot poporul românesc numai spre bine și spre fericire vom înainta.

Și toți cei-ce sînt în contra cetii noastre unite sub conducerea părintelui nostru: sînt vîndătorii neamului lor, pe care îi vom strivi ca pe niște vermi, ca să piară cum merită trădătorii de neam.

Sîntem în zile de grea încercare, așteptînd semnul care ne chiamă spre bine.

Baia-mare, 17 Noemvrie 1892.

M. F.

Țeara Oltului (Comana-inferioară) 17 Noemvrie n. 1892.

Domnului Dr. V. Lucaciu!

Tu exemplu civic și model de adevărat patriot! Tu luceafăr al românismului și apostol al moralității și culturii naționale!

Tu falnic stejar și diamant, care ai desprețuit flăcările cîrchezilor inculți și viclenei uneltiri ale infernalilor inimiți seculari cu abnegațiune extraordinară, pe banca acșailor, ai spus sus și tare că:

„Murim mai bine n' l luptă

Cu glorie deplină,

Decît să fim sclavi eară,

În vechiul nost pămînt“.

Dumneșeu popoarelor dee-Ți ani nestoriani!

Închisoarea Dobrișinului îți este lauri de martir! Cu Tine suferă tot Românul!

Ioan Popița, preot.

Orșova, 18 Noemvrie 1892.

Lui Vasile Lucaciu.

Perseveranță în luptă, victorie glorioasă sigură, eu și conștii mei sîntem cu Tine, în bine și în rău! Dumneșeu gînte lor e cu noi, căci cauza noastră e sfîntă.

Petru Călcînnariu, avocat.

CRONICĂ

Amicul nostru dl Eugen Brote a îndurat o mare pierdere prin moartea iubitei sale mame doamna Ana I. Brote nasc. Barcianu.

Adresăm amicului nostru cele mai profunde condolențe.

Fie, ca în lupta națională, cărei s'a dedicat cu atîta abnegare, să afle mângăiere pentru încercările grele ce a trebuit să suferă anul acesta pentru a doua-oară în familie.

Calea ferată Avrig-Făgăraș. Duminecă în 20 a l. c. linia aceasta s'a supus reambulării tehnice și aflîndu-se toate în regulă, conducătorul comisiunii, consilierul ministerial Gyöngyösi a dat concesiunea pentru circularea imediată. O deschidere mai posomorită a unei căi ferate ca a liniei Făgăraș-Avrig rar se va mai fi întîmplat. Pe la gări se vedea puțin popor. Ce a fost mai caracteristic însă în comitatul acesta mai curat românesc — în cercul de alegere al „patriotului“ Dr. Șerban — nu s'a auzit nici un cuvînt românesc la nici o gară. La cale mai multe gări nu s'a aflat nîmo, cine s'a saluta trenul cel dintîiu, ear' unde s'a vorbit ceva, s'a vorbit în limba statului. În Porumbac a vorbit un preot catolic, Ferenczy, bineven-tînd ungurese deschiderea căii ferate în numele comunei curat românești. În Arpaș a așteptat șeful comitatului, dl Guido de Bauszner trenul, ținînd o lungă vorbire, cu care s'a dat expresiune bucuriei, că cu deschiderea drumului de fer se va lăți „idea de stat maghiar“ și „cultura maghiară“. În Făgăraș însuși se pare că nu s'a scînt când s'osece trenul, căci persoane oficiale n'au fost deloc la gară. Într'un târziu după sosirea trenului a venit directorul moșiei de stat dl Bottler pentru a tălmăci bucuria Făgărașenilor. La 4 ore d. p. a fost în hotelul „Mercur“ un banchet, la care s'a ținut toatele usitate, al căror refren mergea tot cam într-o direcțiune și acela: să trăiască H. rváth Mihály, fostul comite suprem.

Ovațiune pentru ministrul Hieronymi. Foile din Budapesta ce am primit astăzi anunță că studenții dela politehnicul din Budapesta au ținut de curînd o conferință în care au decia să prezente o adresă de felicitare ministrului Hieronymi din incidentul numirii sale de ministru.

Chirotonisire. Ieri au fost chirotonisiți domnul Dr. Ioan Crișan de protopop onorar, ear' dl Dimitrie Moldovan de protopop al Sighișoarei.

„Wekerle Sándor“ este titlul unei broșuri voluminoase ce a scos redacția jiarului „Nemzet“. L-se aduce premărire noului prim ministru și colegilor sei din cabinet.

Hymen. Dl Dr. Nestor Oprea, avocat în St-Micleșul mare, și d-șoara Maria Roșescu din Cluj își vor sîrba cununiala la 12/24 Noemvrie a. c. la 12 ore amiază în biserica română gr.-or. din Cluj.

Domnul Augustin Maior, cantor și inv. rom. în Arad sat s'a logodit în 2 Octomvrie cu d-șoara Elisabeta Szilágyi, fiica învățătorului Vasiliu Szilágyi din Piscariu (Piská-kos).

Alegere de preot. La alegerea de preot în Seleș, comit. Arad, dintre 4 concurenți Ioan Seredan, preot în Zarand, a întrunit 178 voturi, tînărul cleric abs. Alexandru Nica 84 voturi, ear' clericul abs. și învățător în Seleș Romul Popovici 58 voturi.

Nenorocire. De curînd s'a arangiat în pădurea Cozora de lângă Zombor o mare vîntătoare de cerbi. La vîntătoare a luat parte și notarul comunal din Szónta, Dienes. Acesta vîndînd mișcînd ceva într'un tuș, creșu că e un cerb și a tras cu pușca. În acel moment auzi un strigăt de durere. În tuș era un băiat. Nefericitul a fost lovit do glonț și muri în câteva minute. Casul acesta a produs cea mai mare spaimă în toată societatea. Notarul a denunțat numai decît casul autorității competente, care a introdus cercetare.

Necroloage. Primul următoarele anunțuri funebrale: Vedura Ana Brote nasc. Popovici Barcianu s'a dat astăzi la 2 ore dimineața, în vîrstă de 69 ani, nobilul suflet în mîinile Creatorului. Rămășițele pămîntese ale scumpei repăsoate se vor așeza spre odihna vecinică Marți 10/22 Noemvrie la 10 ore dimineața în cripta familiară din Reginari. Pă-trunși de durere adîncă aducem această tristă scire tuturor amicilor și cunoscuților. Sibiu, 8/20 Noemvrie 1892. Dr. Aurel Brote, director de bancă; Eugen Brote, proprietar; Victor Brote, practicant silvic; Iulian Brote, locotenent c. și r.; Liviu Brote, econom, ca fiu; Ana Marienescu, Sabina Brote, Iustina Sandeanu, ca fiice; Dr. Atanasie Marienescu, jude la curtea de apel; Dr. George Sandeanu, medic, ca gineri; Minerva Brote nasc. Dragits, Sofia Brote nasc. Massotti, ca nore; Eugen Marienescu, student universitar; Delia Marienescu, Emil Brote, Letția Sandeanu, Victor Comșa, Dorina Brote, ca nepoți și nepoate.

— Elena Cîndea nasc. Nicolae, soție de protopop, după lungi dări dureroase suferințe adînci la 11½ ore s'a dat blîndul și nobilul său suflet în mîinile Creatorului, proședîndu-și cu Sfîntele Taine, în etate de 31 ani, și 11 ani ai fericitei sale căsătorii. Partea pămîntească a scumpei și născutei soții și mame se va înmormînta Marți în 10/22 Noemvrie la 9 ore a. m. în cîmînterul bisericii gr.-or. din Avrig. Cuprînsi de adîncă durere aducem această scire jalnică și neașteptată la cunoștință tuturor amicilor. Avrig, 7 Noemvrie 1892. Ioan Cîndea, protopop al tractului Avrig, ca soț. Ana, Aureliu, Romulus, Iustina și Silvia Cîndea, ca fiu.

Se aduce la cunoștința publicului trecerea din viață a tînărului de bună speranță Parteniu Bortos, student de clasa a IV-a gimnasială în Bieș, care pentru eminența lui studiare s'a împărțit din beneficiul aceluia gimnasiu, lăsînd în profund doliu pe iubitul său tată Nicolae Bortos, învățător în Chișeten, comit. Bihorului, pe nemărgăsitii sei frați Romul Bortos, invet. în Ravna, și Remus Bortos, inv. în Cherechin, pe proa iubita sa soră Iuliana Vanc Bortos, pe iubiiți sei unchi Alexandru Nica și Ioan Vanc, pe necousolata lui mătușe Ana Nica și alte neamuri.

Incendiu. La 17 c. a isbucnit în comuna Kassa-Ujfalu (lîngă Căsovia) un incendiu care a mistuit 15 case dimpreună cu toate edificiile laterale.

Sergent falsificator de cambii. Sergent-majorul Antoniu Mayer din regimentul de infanterie nr. 86, staționat în Teresopol, a falsificat mai multe cambii pe numele maiorului, căpitanului și locotenentului său și a ridicat banii. Cambiile sînt pe 1801 fl., paguba face însă numai 1400 fl. Sergentul a fost arestat.

Din Bucovina. Cetim în „Gazeta Bucovinei“ următoarea telegramă: „Seret, 16 Noemvrie n. Consilierul guvernial Iosif Kuchanowski e ales cu unanimitate deputat al orașului Seret“.

— Același diar scrie: Dl Nicolau cav. de Vasileo s'a sîrbat Marți în 15 a l. c. n. cununie cu domnișoara Olga de Ghergheli, fiica doamnei Elena de Ghergheli din Lucaveț. Actul cununiei a fost săvîrșit de dl exarch Ioan Procopovici cu asistența preoților din Lucaveț.

Societatea „Academia ortodoxă“ din Cernăuți s'a constituit comitetul pentru anul acesta cum urmează: Președinte: Toader Balan, st. teol.; Secretar I.: Leon Poienar, st. teol.; Secretar II.: Ilie Verbovski, st. teol.; Secția literară: Președinte: Vasile Gheorghiu, st. teol.; Adlat I. și econom: Lezar Gherman, st. teol.; Adlat II. și casar: Stefan Malancuc, st. teol. Secția musicală: Președinte: Constantin Popescu, protopresbiter, Adlat I. și bibliotecar: Ilarion Prelit, st. teol. Adlat II. și controlor: Vasile Velehovski, st. teol.; Comisia revizitoare: Ioan Serescul, Leon Abager, George Agapi.

Dl Ioan Ghica, președintele Academiei Române, a dăruit acestei instituții testamentul original al lui Nicolae Bălcescu scris în Palermo la 29 Noemvrie 1852. Testamentul este scris în limba italiană de altă mână și subscris de Nicolae Bălcescu; el este contrasemnat ca martor de Capă Andrea Cuccia și de Nicola Prasso, apoi vedut de ministrul cultelor D. Bolintineanu (la 1864 Ianuarie 3.).

Decorațiuni. Cetim în „Timpul“: M. S. Împăratul Austro-Ungariei a decorat pe maiorul Mavrocordat, atașatul militar al României la legățiunea noastră din Viena, și pe adjutanții M. S. regelui și ai A. S. Regale, colonelii Perticari și Coandă și maior Istrati.

Dl Nicolae Xenopol, unul din distinși publiciști din România, a scos a doua ediție a romanului său „Braziș și putregai“. Cartea se găsește de vîndare și la librăria W. Krafft în Sibiu. Vom reveni asupra-și.

Pentru redactiune responsabil: **Andrei Balte**

AVIS.

[6056] 2-3

Cassa de economii, societate pe acțiuni „Iulia” în Alba-Iulia (Gyulafehérvár) în Piața-mare în casa bisericii gr.-cat., începându-și activitatea în 15 Iulie a. e. anunță că:

- Escomptează cambii.
- Acoardă împrumuturi personale pe lângă obligațiuni cu cavenți.
- Acoardă împrumuturi pe lângă siguranță ipotecară.

Mai departe primesce:

- Depuneri spre fructificare.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot face și prin postă.

Alba-Iulia, 16 Noembrie 1892.

Direcțiunea.

Publicațiune.

Din partea subscrisei primării comunale se aduce prin aceasta la cunoștință publică, că în 11 Decembrie st. n. 1892 la 2 oare d. a. se exarandea în cancelaria comunală din Poiana comulativ, 2 mori de apă ale comunei politice și 1 moară de apă a comunei bisericesci Poiana, în licitațiune publică.

Prețul exclamării e statorit cu 880 fl. v. a. ear' vadiul cu 10% dela prețul exclamării.

[6124] 1-3

Oferte în scris, sigilate și provădate cu timbru de 50 cr., încă se primesc și sunt a se adresa la subscrisea primărie; se vor considera însă numai acele, cari se vor prezenta înainte de oara începerii licitațiunii susfixată.

Condițiunile de licitațiune sunt expuse la vedere publică în oarele de oficiu în cancelaria primăriei comunale din Poiana și a preturii cercuale din Mercurea.

Poiana, în 18 Noembrie 1892.

Primăria comunală:

Dumitru Gișe,
primar.

E. Popp,
notar.

A se lua la binevoitoare cunoștință!

Subscrisul își ia voe a face onoratalui public respectuoasă arătare, că

Depositul seu de încălțăminte

pentru toamnă și iarnă e complet asortat și se compută prețurile cele mai ieftine. În acela se pot capeta:

- Stifete de pele pentru dame, cu gumă,** dela fl. 3—7.50;
 „ „ „ „ „ „ **bumbi și șinor,** dela fl. 4—9.50;
 „ „ **postav** „ „ **gumă** dela fl. 3.50—7.50
 „ „ **mătasă** „ „ dela fl. 3.50—4.50

Papuci comodi de pele, de postav și de păslă pentru dame dela fl. 1.20—3.50;

Papuci femeiesci de galanterie pentru tinerime ca: **papuci de joc** și de **mireasă**, de pele de căprioară, de lac, de satin alb, de atlas în toate colorile.

Cisme de iuft pentru domni dela fl. 10—14;

- „ **palmaston** „ „ înalte, tivite cu pele, dela fl. 6—9;
 „ **halina** „ „ până peste genunchi, ptr vânat și călătorie;
 „ **de postav** „ „ de toată înălțimea și mărimea, cu tivitură de pele, dela fl. 4.50—7.50;

Stifete de pele pentru bărbați, cu gumă, dela fl. 4—8;

Păpuci de munte „ „ dela fl. 7—8.50;

Stifete de pele pentru fete, de toată înălțimea, cu gumă și bumbi, foarte la preț;

Păpuci de copii executați în toată formă;

Cisme cu răsfrântură pentru băieți dela fl. 3—5,

și încă multe alte articole ce nu sunt indicate aici se află în deposit, precum și **galoși** frumoși și practici pentru dame, domni, fete și copii, și **tălpi de gumă** pentru pantofari.

Marfa a fost deja de multe-ori recunoscută de bună, e furnisată de cei mai buni fabricanți, și fiecare mușteriu se poate adresa cu încredere către subscrisea firmă, unde negreșit va fi servit bine și real.

Cu tot respectul

[5528] 9-10

M. Bachholzky,

Sibiu, strada Cîsnădiei nr. 24.

Tot aci se primesc și două fete de boltă.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip. broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Toiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Nemeová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșteră îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teasă.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Graiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscu-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posecul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Groitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fădăță.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalia păcurarului.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„ARDELEANA”

institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

AVIS.

Institutul de credit și de economii „ARDELEANA”, societate pe acții în Orăștie (Szászváros), Piața-mare nr. 2 și 4 în casele proprii, primesce

depuneri spre fructificare

sub următoarele condițiuni:

[5784] 9-10

- depuneri făcute la a căror ridicare nu se recere abdicare cu 5%;
- depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor cu 5 1/2% și
- depuneri făcute pe timp mai îndelungat de către biserici, școli, corporațiuni culturale ori cu alt scop de binefacere cu 6%.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot efectui și prin postă.

Orăștie, la 1 Noembrie 1892.

Direcțiunea.

Banca transilvană de asociațiune, societate pe acții
ÎN SIBIIU

face cunoscut, că și-a lărgit localurile magaziei sale prin clădirea unei magazii nouă și că înmagazinările ce au fost din când în când sistate din cauza lipsei de spațiu se pot reînchepe.

Banca liberează la cerere mărfurile sosite cu trenul și destinate pentru înmagazinare, și acordă anticipațiuni pentru ele, după-cum așează și mărfuri ce stau afară din magazinele sale. Mărfurile sosite cu trenul și adresate „Magaziilor băncii transilvane de asociațiune, societate pe acții” beneficiază fără considerare la durata mai scurtă sau mai lungă a înmagazinării de favorul scutirii de accis, care e a se solvi numai pentru mărfurile ce se importează din magazine în oraș.

Cu acest privilegiu se indică în general la sfera de activitate a „Băncii transilvane de asociațiune, societate pe acții” care se extinde asupra următoarelor:

- acordarea de credit la economii, industriași și comercianți, la tovrășii și a. m. d. în cont curent și prin scont de cambii;
- acordarea de credite de lombard pe lângă asigurare ipotecară sau de altfel;
- cumpărarea și vîndarea de produse și mărfuri pe cale comisionară sau pe socoteala proprie;
- cumpărarea și vîndarea, precum și luarea și darea în arîndă de mărfuri deposite și mijlocirea astorfel de afaceri, promovarea îmbunătățirilor de pământ și regulării de proprietăți;
- promovarea și mijlocirea înființării de întreprinderi economice și comerciale etc.

Prospecte precum și ordinea de exploatare și tarife de ale întreprinderii de deposit stau gratuit la dispoziție.

[5781] 5-

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află următoarele tablouri de vîndare:

Deputațiunea română la Viena.

Prețul 1 fl. 50 cr.

Vandalismul din Turda,

6 fotografii, care reprezintă după natură casele dlui Dr. Rațiu după devastarea lor.

Prețul fiecărei fotografii 1 fl.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

Se află de vîndare:

Plicuri oficinoase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătoreie a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoreiei cercuale, — protopretorului cercual.

Formular	Sz.	község elöljáróságától.	mărimine 14 X 21 1/2
	A tekintetes megyei árvaszéknek		
	Hivatalból.		
	Portomentes.		
	..... ügyben.		

100 bucăți 50 cr.